

Turun yliopisto, luonnontieteiden laitosrakennus 2, AGO- RA peruskorjaus, projektiselostus 2015

Arkkitehti Aarne Ervin suunnittelema Turun yliopiston luonnontieteiden laitosrakennus 2 on valmistunut vuonna 1969. Rakennus liittyy Yliopistonmäen valtakunnallisesti merkittävään rakennetun kulttuuriympäristön kokonaisuuteen (Museoviraston inventointi RKY 2010), jonka ominaispiirteet on säilytettävä. Yliopistonmäen arvokas rakennetun ympäristön kokonaisuus on mainittu myös Turun kaupunkiseudun maakuntakaavassa ja Turun yleiskaavassa 2020. Rakennukseen itseensä ei kohdistu suojelupäätöstä.

Rakennus sijoittuu Aarne Ervin yliopistokokonaisuudessa tilahierarkisesti sekundäärisemmälle arkisten laitostilojen kehälle (1Mannberg 2012: 51). Se on keskeistä kampusaukiota rajaavan Luonnontieteidentalo 1:n takana ja liittyy siihen maantasokerroksen käytävällä. LT2 valmistui yliopiston kolmannessa rakennusvaiheessa viimeisenä Ervin suunnittelemissa Turun yliopiston rakennuksista ja on aiempia rakennusvaiheita tehokkaampi ja massiivisempi. Ervin julkisivut ja sisätilojen päätilat ovat säilyneet hyvin, sillä rakennuksessa ei ole toteutettu laajamittaisia peruskorjauksia.

Talossa on neljä maanpäällistä kerrosta ja kaksi rinteeseen upotettua kellarikerrosta. Ensimmäisessä kerroksessa on pääaula kierreportaineen, kirjaston ja kanslian tilat sekä luentosaleja. Ylempissä kerroksissa portaikkovalokuiluineen jakaa epäsymmetrisen kaksoiskäytävän ympärille rakentuvat opetus-, laboratorio-, työhuone- ja tutkimustilat keskeltä kahtia. Kellarikerroksissa on kaksi autopaikoitushallia, tuloilmakammio tuloilmakonehuoneineen, teknisiä tiloja, varastotiloja, arkistot sekä laboratoriotilaa. Ullakolla on hissikonehuoneet ja poistoilmakoneiden kammiot.

Rakennuksen bruttoala on	13 402 brm ²
Rakennuksen tilavuus	39 100 m ³
Projektialueen pinta-ala (Yliopistonmäen tontti 1-9-22)	4,5 ha
Toiminnallisten tilojen pinta-ala	4 743 m ²
Kulkureittien ja -tilojen pinta-ala	2 183 m ²
Varastotilat	235 m ²

Turun yliopiston luonnontieteiden laitosrakennus 2:n omistaa Suomen Yliopistokiinteistöt Oy.

Peruskorjauksen kokonaiskustannukset ovat	1.660 €/ brm ²
Talotekniikkakustannuksien osuus on	495 €/ brm ²
Ulkotöiden osuus (maisemointi, tiet, päällysteet ja piha-alueet) kustannuksista on	35 €/ brm ²

TEHDYT TUTKIMUKSET

Suomen Yliopistokiinteistöt Oy on teettänyt rakennuksen kuntoarvion sekä asbestikartoituksen vuonna 2010, sisäilmatutkimuksen sekä julkisivurakenteiden kuntotutkimuksen vuonna 2011 ja julkisivujen lämpökuvauksen vuonna 2012.

¹ Mikko Mannberg LPR-Arkkitehdit Oy 2012: Yliopistonmäen rakennushistoriallinen selvitys.

Kuntoarvioraportin sekä sisäilmatutkimuksen mukaan tekniset järjestelmät olivat elinkaarensa päässä ja ne tulee uusiksi. Tilojen käyttäjät ovat kokeneet lämpötilojen suuret vaihtelut epämiellyttäväksi (kesällä mitattu +32 °C, talvella +14 °C). Lisäksi ilmanvaihtojärjestelmissä on havaittu korkeita mineraalikulutuksuuksia. Työterveyslaitoksen työympäristökyselyn ja haastattelujen mukaan työn suorittamista ovat eniten haitanneet lämpötila, veto ja huono ilmanlaatu.

Vanha julkisivurakenne yleensä ulkoa sisälle:

- mosaiikkiklinkkerilaatta
- 70 mm betoniulkokuori
- 100 mm mineraalivilla, puristettuna n. 90 mm + rst-side
- 80 mm betonisisäkuori

Julkisivurakenteiden kuntotutkimuksessa eteläpäädyn kuorielementtien kunto on todettu niin huonoksi, että ne tulee vaihtaa 1 – 3 vuoden sisällä.

Muiden julkisivuelementtien kunto edellyttää terästen esiin piikkausta ja suojausten ja paikkausten tekemistä 1 – 3 vuoden aikana.

Elementtien pinnasta oli jo irronnut yksittäisiä mosaiikkilaattoja. Kaikki elementtisaumat tulisi uusiksi.

Rakennuksen ikkunat ovat yleensä avattavia 2-lasisia puu-alumiini-ikkunoita, 1. kerroksessa 2-lasisia metalli-ikkunoita.

Lämpökuvauksissa julkisivuelementtien väri oli lähes sama kuin kaksinkeräisten ikkunoiden kuvattuna rakennuksen suojan puolelta, missä tuulen vaikutuksesta vallitsi alipaine. Rakenteen ilmapuodot olivat siis suuret. Kuvauksen tulosten perusteella voidaan todeta, että energiatalouden parantaminen edellyttää julkisivujen saneerausta.

Rakennuksen energiatodistus, joka perustuu toteutuneisiin kulutustietoihin vuodelta 2010, antaa rakennuksen ET -luvuksi 343 kWh/brm²/vuosi eli rakennuksen ET -luokka on F.

PERUSKORJAUKSEN SUUNNITTELUPERIAATTEITA

Omistaja on päättänyt peruskorjata rakennuksen. Peruskorjauksessa pyritään toteuttamaan Suomen Yliopistokiinteistöt Oy:n kestävä kehityksen periaatetta parantamalla myös rakennuksen lämpötaloutta. Lisäksi SYK on sitoutunut valtion energiansäästötoimiin, joilla koko kiinteistökannan energiankulutusta on vähennettävä kuudella prosentilla vuoteen 2015 mennessä. Koska vain osa kiinteistöistä korjataan tavoiteaikaan mennessä, peruskorjausten yhteydessä on tarve tavoitella säästöjä tiukasti.

Peruskorjauksesta on laadittu hankesuunnitelma keväällä 2012.

Huolimatta merkittävistä talotekniikan muutoksista ja julkisivujen uusimisesta rakennus on tarkoitus säilyttää mahdollisimman tarkoin alkuperäisen näköisenä.

Käyttäjät muuttivat peruskorjauksen ajaksi väistötiloihin touko-elokuun 2012 aikana.

Korjauksella rakennuksen sisäilmaolosuhteet on tarkoitus saattaa luokkaan S2 Hyvä sisäilmasto.

Hankesuunnitelman periaatteita aluepäällikkö Markku Könnö Pöyry CM Oy:stä ja pääsuunnittelija arkkitehti Matti Takala esittelivät alustavasti Museovirastossa 3.5.2012 yliarkkitehti Pekka Lehtiselle.

Hankkeesta pidettiin 23. elokuuta 2012 Turun rakennusvalvontatoimistossa viranomaiskokous, johon myös yliarkkitehti Pekka Lehtinen osallistui. Kokouksessa esiteltiin hankkeen suunnitteluperiaatteet.

Toinen viranomaiskokous pidettiin Turun rakennusvalvontatoimistossa 12. marraskuuta 2012. Kokouksessa käsiteltiin hankkeen muuttunutta tilannetta erityisesti palotekniikan kannalta, koska Turun yliopisto oli aiemmista suunnitelmista poiketen sijoittamassa rakennukseen mahdollisesti mm. osan kirjastosta sekä opiskelijaravintolan.

Tilaohjelman muutos johtui osittain siitä, että uudisrakennushanke 'uusi Juslenia' oli keskeytetty ja osa uudisrakennukseen kaavailuista toiminnoista oli tarkoitus sijoittaa peruskorjattuun LT 2-rakennukseen. Yliopiston tilasuunnittelun käsityksenä oli, että LT 2:een sijoittuvat toimijat ovat lopullisesti selvillä aikaisintaan huhtikuussa 2013.

Päätös uusista käyttäjistä valmistui vasta lokakuussa 2013 ja luonnokset rakennukseen tulevista tiloista keväällä 2014.

Rakennuksen käyttäjiä ovat Turun yliopiston ja Åbo Akademin IT-laitokset 3. ja 4. kerroksessa, kielikeskus 2. kerroksessa ja ravintola 1. kerroksessa. Rakennuslupahakemus (2013 - 177) jätettiin tammikuun 2013 alussa ja rakennuslupa myönnettiin rakennuslautakunnan kokouksessa 27 06 2013 ja lainvoimainen päätöksestä tuli 05 08 2013.

Lupahakemuksessa oli mukana myös koko rakennuksen pohjapiirustukset, vaikka lopullisista käyttäjistä ei lupaa jätettäessä ollut varmaa tietoa. Uusi rakennuslupahakemus sisätilojen osalta jätettiin rakennusvalvontatoimistoon 08 07 2014.

Koska rakennus on ollut tyhjillään syyskuun 2012 alusta, Suomen Yliopistokiinteistöt Oy aloitti peruskorjauksen julkisivujen, vesikaton ja ilmanvaihtokonehuoneen osalta, jotka jouduttiin joka tapauksessa uusimaan. Rakennusluvan pitkän käsittelyajan takia hankkeen aloitus viivästyi, eikä julkisivujen uusiminen ajoittunut optimaaliseen vuodenaikaan, vaikka urakalaskenta julkisivujen osalta tehtiin jo keväällä 2013. Urakoitsijaksi valittiin NCC rakennus Oy Turku. Lisäksi korjaustyötä viivästytti julkisivujen mosaiikkilaattojen hankala saatavuus, ainoa mahdollinen laattatoimittaja oli Japanissa ja laattojen toimitusaika oli 3 kk + rahti 1 kk. Mosaiikkilaatat ovat DANTO 24x24x5 mm, maahantuojana Kaakelikeskus Oy.

Ympäristösertifikaatti

Esiselvityksen mukaan tavoitellaan Agora-hankkeessa Breeam bespoken ympäristösertifikaatin tasoa very good

Julkisivut ja talotekniikan muutokset

Rakennuksen julkisivut ja vesikatto vaativat korjausta huonon teknisen kunnan vuoksi sekä lämpötaloudellisista syistä. Ulkoseinä rakenteet ja vesikatto uusittiin kokonaan. Julkisivujen ulkonäkö ja ulkomitat säilytetään ennallaan lukuun ottamatta ilmanvaihtokonehuonetta katolla.

Alkuperäisessä ilmanvaihtojärjestelmässä tuloilmakoneet on sijoitettu kellarikerrokseen ja poistoilmakonehuoneet ullakolle. Tuloilmalaitteiden siirtäminen pois kellarista oli perusteltua, koska uusi tuloilmakone ei mahdu kellarikerroksen tuloilmakammioon ja koska tuloilma kellariin oli otettu sisäilman kannalta epäedullisesti pysäköintialueelta. Käyttäjät halusivat laajentaa kellariin myös opetustiloja, esimerkiksi ATK-koulutustiloja ja siksi tilojen vapautuminen konehuoneelta oli käyttäjille tervetullutta. Varsinaisia työ- ja opetuskerroksia ei ole tilojen käytettävyyden ja muunneltavuuden parantamisen vuoksi viisasta suunnitella lohkottavaksi talotekniikan käyttöön.

Ilmanvaihtokonehuoneen laajentaminen vesikatolla oli mahdollista varsinaista päämassaa kapeampana ja sisäänvedettynä, tosin aikaisempaa huomattavasti korkeampana lämmön talteenoton takia.

Rakennuksen alkuperäinen ilmanvaihtojärjestelmä rakentui kantavien pilarien sisään sijoitetun runkokanaviston varaan, joka toi ilman huoneisiin ulkoseiniä kiertävien suutinkonvektorien avulla. Pilarin sisälle sijoitettuja kanavia ei voitu korvata kookkaammilla, nykymääräysten mukaisten ilmamäärien edellyttämällä uusilla kanavilla. Julkisivupalkistoakaan ei voitu rei'ittää riittävästi uuden kanaviston tuomiseksi konvektoreille. Ilmanvaihdon oli lisäksi todettu levittävän erittäin korkeita mineraalikulutepitoisuuksia sisäilmaan. Kanavien korvaaminen kokonaan uusilla poistaa kuituongel-

man, mihin ei päästä huolellisimmallakaan kanavanuohouksella. Tästä syystä riskirakenteeksi luokitellusta ilmanjakotavasta luovuttiin.

Ilmanvaihdon suutinkonvektoreista luopuminen mahdollisti uuden, paksun ulkoseinän ulottamisen konvektoreilta vapautuvaan tilaan huonetta pienentämättä tai sen ulkonäköä merkittävästi muuttamatta.

Uuden ulkoseinärakenteen paksuus on 400 mm ja sen U-arvo 0,17 W/m²K täyttää vuoden 2010 vaatimukset. Rakenne ulkoa sisälle:

- mosaiikkilinkerilaatta
- 80 mm betoniulkokuori
- 240 mm Paroc COS 5ggt + rst-ansaat
- 80 mm betonisisäkuori

Uusi yläpohjarakenne täyttää samoin U-arvolla 0,09 W/m²K vuoden 2010 vaatimukset. Rakenne ulkoa sisälle:

- kumibitumikermieristys
- 20 mm mineraalivilla Paroc ROB 50t
- 370 mm mineraalivilla Paroc ROS 40, ylin levy uritettu
- höyrynsulku bitumikermi
- kallistusvalu $\geq 1:80$
- vanha 120 mm teräsbetoni-laatta

Alkuperäiset, vuotoalttiit räystäsrakenteet on korjattu.

Vaaleat mosaiikkilaattapinnaiset julkisivuelementit uusittiin käyttämällä elementtien pinnassa alkuperäisen kaltaisia Japanista tuotavia laattoja vanhalla mitoituskuviolla. Mosaiikkimatoissa käytettiin eri polttoeristä sekoitettavia mosaiikkilaattoja, jotta julkisivuissa tavoitetaan alkuperäisen julkisivun kirjavuutta.

Maantasokerroksen vaurioituneet pesubetonipinnaiset ulkoseinät uusittiin.

Pääosin vanhat kaksinkertaiset puualumiini-ikkunat vaihdettiin uusiin puualumiini-ikkunoihin, jotka toteutettiin mahdollisimman tarkoin vanhojen ikkunoiden ulkonäön mukaan.

Lämpökuvaus on osoittanut pääaulan ja muiden maantasokerroksen teräsprofiili-ikkunoiden lämpöhäviöt niin merkittäviksi, että ikkunat vaihdettiin uusiin kolmilasisiin lämpökatkkaistusta profiilista tehtäviin ikkunoihin. Ikkunakoot ja lasityypit säilytettiin vanhaa vastaavina. Vanhojen teräsikkunoiden käyttöä tutkittaessa todettiin, että eristyslaseja käytettäessä lasituskyntteitä jouduttaisiin kasvattamaan siten, että ikkunoiden valoaukko pienenesi ulkonäön kannalta epäedullisesti. Karmirakenteet olivat massiiviset ja niissä oli lukuisia kylmäsiltoja, jotka kylmänä vuodenaikana aiheuttivat kondenssia.

Rakennuksen pohjaviemärit uusitaan. Nykyisellään lämmöneristämätön alapohja rakennetaan uudestaan lämmöneristettynä.

Ennustettu vedenkulutus rakennuksessa on 60 l / henkilö / pv.

Veden kulutus vuodessa 21,9m³ per henkilö.

Käyttöveden kokonaiskulutus ennustettu 2490m³ vuodessa.

Ennustettu sähkönkulutus on 9,5 kWh / m²

LT2 sisätilojen peruskorjaus:

Suojelutavoitteena on pääaulan tilojen ja kaikkien talon alkuperäisten luentosalien säilyttäminen. Suojeltavat tilat on inventoitu ja dokumentti toimitettu Museovirastoon.

Peruskorjauksen mittavan IV-järjestelmän vaihdon takia talon kaikki alakatot poistetaan, myös niistä tiloista, joissa on tarkoitus suojella alkuperäistä ilmettä ja arkkitehtuuria. Samojen tilojen lattiapäällysteet sisältävät asbestia ja ovat hyvin kuluneita.

Käyttäjien suuren ja vaihtelevan lukumäärän takia yliopisto haluaa toteuttaa sisätilat mahdollisimman joustavina monitoimitiloina, joissa yksilöhuoneiden määrä on mahdollisimman vähäinen. Monitoimitilat edellyttävät lattiapäällysteeltä ääntä vaimentavia ominaisuuksia ja tiloissa aiotaan käyt-

tää allergiatestattua tekstiilimattoa alkuperäisen kvartsivinyylilaatan sijasta. Samoin alakatot joudutaan suunnittelemaan akustiikka huomioiden.

Talotekniikka suunnitellaan vanhojen huonetilojen mukaisella moduulijärjestelmällä, jolloin tilat voidaan haluttaessa jakaa myös pieniin yksilöhuoneisiin.

Tekniikkavyöhykkeet oli alun perin sijoitettu kaksoiskäytävärungon pitkittäiselle keskilinjalle yhtenäisen seinämän tapaan. Laitostilojen sisällä pääsi siksi kulkemaan ainoastaan käytävää pitkin kiertämällä. Työtilojen toimivuutta ja muunneltavuutta halutaan parantaa ja siksi talotekniset asennukset suunnitellaan ryhmiteltäviksi peruskorjauksen yhteydessä uudelleen siten, että rakennusrungon keskelle – molemmin puolin rakennuksen kahtia jakavaa pääportaikkoa – voidaan muodostaa kaksoiskäytävärungon molemmilta puolin saavutettava tilavyöhyke.

Rakennukseen sijoitetaan uusi tavara- ja invahissi, joka ulottuu kellarikerroksesta ullakon iv-konehuoneeseen asti. Hissi on sijoitettu rakennuksen pohjoispäähän olemassa olevan portaikon lähelle.

Koska tarkoitus on palauttaa osa tiloista mahdollisimman pitkälle alkuperäisiin asuihin, olemme suorittaneet pintamateriaali- ja varustekartoitusta kyseisissä tiloissa ja varmistaneet myös arkistoista löydettyjen arkkitehtipiirustusten paikkansa pitävyyttä. Arkistosta löytyy vuodelta 1967 kaikkien luentosalien alakattopiirustukset sekä seinäprojektiot ja niiden on todettu olevan hyvin lähellä toteutunutta tilannetta. Pääaulan alakattopiirustuksetkin ovat tallessa ja lähellä toteutunutta tilannetta lukuun ottamatta sisäänkäynnin viereisiä 90-luvulla tehtyjä työtilamuutoksia ja lasiseinän lisäystä.

Alakatot

Talon vanhat alakatot olivat kipsoniittilevyä 1200x600mm, asennus pääosin avosaumoin. Osa levyistä oli rei'itetty. Luentosalien kipsoniittilevyt oli asennettu puskusaumoin.

Alakattolevyt on aikaisemmin vaihdettu paikoin viistoreunaisiksi kipsilevyiksi, levykoot ja -jaot ovat pääosin vanhojen mukaan. Osa on vaihdettu käytäen näkyvää T-listarakennetta.

Peruskorjausehdotus:

Luentosalien ja aulatilojen alakatot on toteutettu suurimmalta osalta alkuperäisten työpiirustusten mukaan. Inventointivaiheessa on kerätty riittävästi lisätietoa, jotta alakattojen uudelleen rakentaminen vanhojen suunnitelmien mukaan on mahdollista. Kattojen levyjaon, valaisinten ja IV-laitteiden osalta noudetaan vanhoja suunnitelmia mahdollisimman tarkoin. Tiloissa, joissa alakatot on asennettu avosaumoin, käytetään mustaa upotettua T-listajärjestelmää. Levyt ovat osittain rei'itettyä kipsiä, värit, rei'itykset ja levykoot vanhojen mukaan. Tiloissa, joissa alakattolevyt on asennettu puskusaumoin, käytetään suorareunaisia kipsilevyjä, värit, rei'itykset ja levykoot vanhojen mukaan.

Osastoivat ovet

Rakentamisaikana oli voimassa Sisäasiainministeriön päätös rakennusten palonkestävyydestä vuodelta 1962, jossa rakennukset jaettiin paloluokkiin A, B, C, D ja E. Paloluokat A, B ja C vastaavat nykyistä paloluokkaa P1 palonkestävä. Koska rakennuksen korkeus on alle 28 m, se sijoittuu luokkaan B. Vanhat palo-ovet ovat piirustusten mukaan luokkaa B2, kellarikerroksissa B1. Vastaavat nykyiset luokat ovat EI30 ja EI60.

Käytävien B2-luokan palo-ovilla on korkeat kynnykset. Oivissa ei ole luokituskilpiä.

Peruskorjausehdotus:

Aulatilosta johtavat lankalasiset palo-ovet heloituksineen säilytetään, mikäli paloviranomainen hyväksyy vanhojen ovien käytön korjattuina. Kynnykset muutetaan liikuntaesteettömiksi < 20mm korkeiksi, ovilehtien alahuulosta muokataan tarpeen mukaan.

Seinien pintarakenteet

Aulatiloiissa väliseinät ovat pääosin maalattuja tiiliseiniä.

Luentosaleissa sivu- ja takaseinät on verhoiltu kipsoniittilevyillä. Osittain rei'itetyt, varsinaisesta seinäpinnasta vinosti asennetut levyverhoukset toimivat akustisina hajottimina ja ovat pääosin hyvässä kunnossa.

Peruskorjausehdotus:

Aulatilojen maalatut tiiliseinäpinnat säilytetään. Osastoivat tiiliseinät täyttävät palonkestovaatimukset luokkaan EI 180 asti, mikä riittää yleensä myös kellarikerroksissa. Rakennuksen palokuorma on alle 600 MJ/m², poikkeuksena arkistotilat ja mahdolliset varastot.

Luentosalien levyrakenteiset seinäverhoukset suojataan työn ajaksi, korjataan ja uusitaan IV-järjestelmämuutosten aiheuttaman tarpeen mukaan.

Lattiapinnat

Aulatilojen lattiat ovat mosaiikkibetonilaattaa. Laatat ovat suurimmalta osalta vielä hyvässä kunnossa.

Luentosalien lattiat on päällystetty asbestipitoisilla vinyylilaatoilla. Laatat ovat kuluneet. Porrasaskelmalistat ovat paikoin rikkonaisia.

Peruskorjausehdotus:

Aulatilojen ja 1. kerroksen pitkän käytävän mosaiikkibetonilattia korjataan. Pinnat hiotaan ja kristallisoidaan, mahdolliset vauriot korjataan ja paikataan massalla, väri vanhan mukaan.

Luentosalien lattiapinnat uusitaan. Muovimatto tai laatta, värien valinnassa pyritään käyttämään mahdollisimman hyvin vanhaa vastaavia värejä. Jalalistat ja askelmalistat tehdään vanhojen muovilistojen mukaan.

Kiintokalusteet

Luentosalien penkit ja luentopöydät viedään paikan päältä korjattaviksi alkuperäistä vastaavaan kuntoon.

Valaisimet

Aulatiloiissa valaisimet ovat pääosin alkuperäisiä ja pinta-asennettuja, osittain noppamallisia hehkulamppuvalaisimia ja osittain pitkiä loistoputkivalaisimia.

Luentosalien loisteputkivalaisimet on suurimmaksi osaksi vaihdettu aikaisemmin ylipitkiin upotettuihin loisteputkivalaisimiin, valaisimien ryhmitys on kuitenkin alkuperäisen periaatteen mukainen. Ainoastaan luentosalin 1, 'lukusalin', valaisimet ovat alkuperäisiä. Niissä on sekä upotettuja että pinta-asennettuja loisteputkivalaisimia.

Peruskorjausehdotus:

Aulojen noppavalaisimet korjataan ja valolähteenä käytetään joko pienoisloiste- tai ledlamppuja. Pitkät loisteputkivalaisimet, sekä pinta-asennetut etä upotetut, uusitaan alkuperäisiä vastaavilla valaisimilla. Luentosalien uudemmat ylipitkät valaisimet korvataan moduulivalaisimilla, jotta ulkonäkö vastaa mahdollisimman pitkään alkuperäistä asua

Muut varusteet

Luentosalien AV-varusteet ja liitutaulut uusitaan yliopiston tarpeiden mukaan.

Uudistettava muuntojoustavuus

Sisätilojen uudet suunnitteluratkaisut pyritään tekemään siten, että tilojen muunneltavuus jatkossa säilyy mahdollisimman hyvin.

Muunneltavuus on ollut myös Ervin suunnittelutavoitteiden mukaista. Yliopistoalueen korjaustöitä suunnitellut arkkitehti Matti Nurmela pohti haastattelussa Ervin arkkitehtuurin korjaamisen filosofista ongelmaa, sellaisen kohteen suojelua, joka alun perin tarkoitettiin muunneltavaksi ja joustavaksi: "Ervin pääpiirustuksethan oli sellaisia, että niissä meni vaan pilkkuviiva käytävän kohdalla ja hän ajatteli, että seinät voi olla missä vaan, mutta mä olen itse miettinyt, että on paradoksi, että tämä muunneltavuuden ydinajatus on nyt muuttunut niin suojelukohteeksi, että sitä ei voi enää vääntää mihinkään. Siitä tulee semmonen paikallaan pysyvä asia, todistus siitä, että sitä muunneltavuutta on mietitty." (²Mannberg, 2012: 67)

Turussa 6. elokuuta 2014
Matti Takala, arkkitehti SAFA

Päivitetty rakennustietojen osalta 6.1.2016

² Mikko Mannberg LPR-Arkkitehdit Oy 2012: Yliopistonmäen rakennushistoriallinen selvitys.

Mannberg siteerasi selvityksessään Nurmelan haastattelua artikkelista Lahti, Johansson: "Ervin yliopistorakennukset Turussa ja Helsingissä tänään, peruskorjausten jälkeen", *Tilaa ihmiselle*, 124-125